

Sexualitatea

“Sexualitate” înseamnă lucruri diferite pentru persoane diferite, în funcție de circumstanțe. În general, sexualitatea cuprinde toate aspectele din comportamentul unei persoane, atitudinile și stările fizice legate de sex. Pentru unii, aceasta nu acoperă doar gânduri și acțiuni, ci cuprinde și elemente importante ca sentimentele de afecțiune profundă și dragoste.

Cu mai puțin de un secol în urmă, în majoritatea țărilor occidentale se vorbea rar despre sex în mod deschis. Într-o conversație politicoasă, subiectele legate de sex, precum preferințele sexuale ale unei persoane, frecvența contactelor sexuale și așa mai departe, erau de-a dreptul inacceptabile. Despre aceste lucruri se vorbea doar între prieteni apropiați sau în spatele ușilor închise.

Astăzi, sexul și sexualitatea, împreună cu dragostea și romantismul, îndeplinesc un rol important în viața de zi cu zi. Acestea au devenit subiecte de reclamă, cântece, romane, piese de teatru și programe de radio și televiziune. În multe școli se predau cursuri de educație sexuală, iar informații legate de contracepție, tehnici sexuale și virusul HIV sunt la îndemâna tuturor.

Putem recunoaște acum că sexul este o forță fundamentală ce dirijează viața umană. Relațiile complexe dintre nevoia de reproducere (o caracteristică pe care o au și animalele), influențele culturale, dragostea, afecțiunea și impulsul sexual însuși, nu sunt pe deplin înțelese. Multe dintre lucrurile pe care le cunoaștem despre sexualitatea umană au fost cercetate abia în secolul XX, și există încă numeroase controverse în ceea ce privește multe aspecte ale acesteia.

Studii asupra sexualității

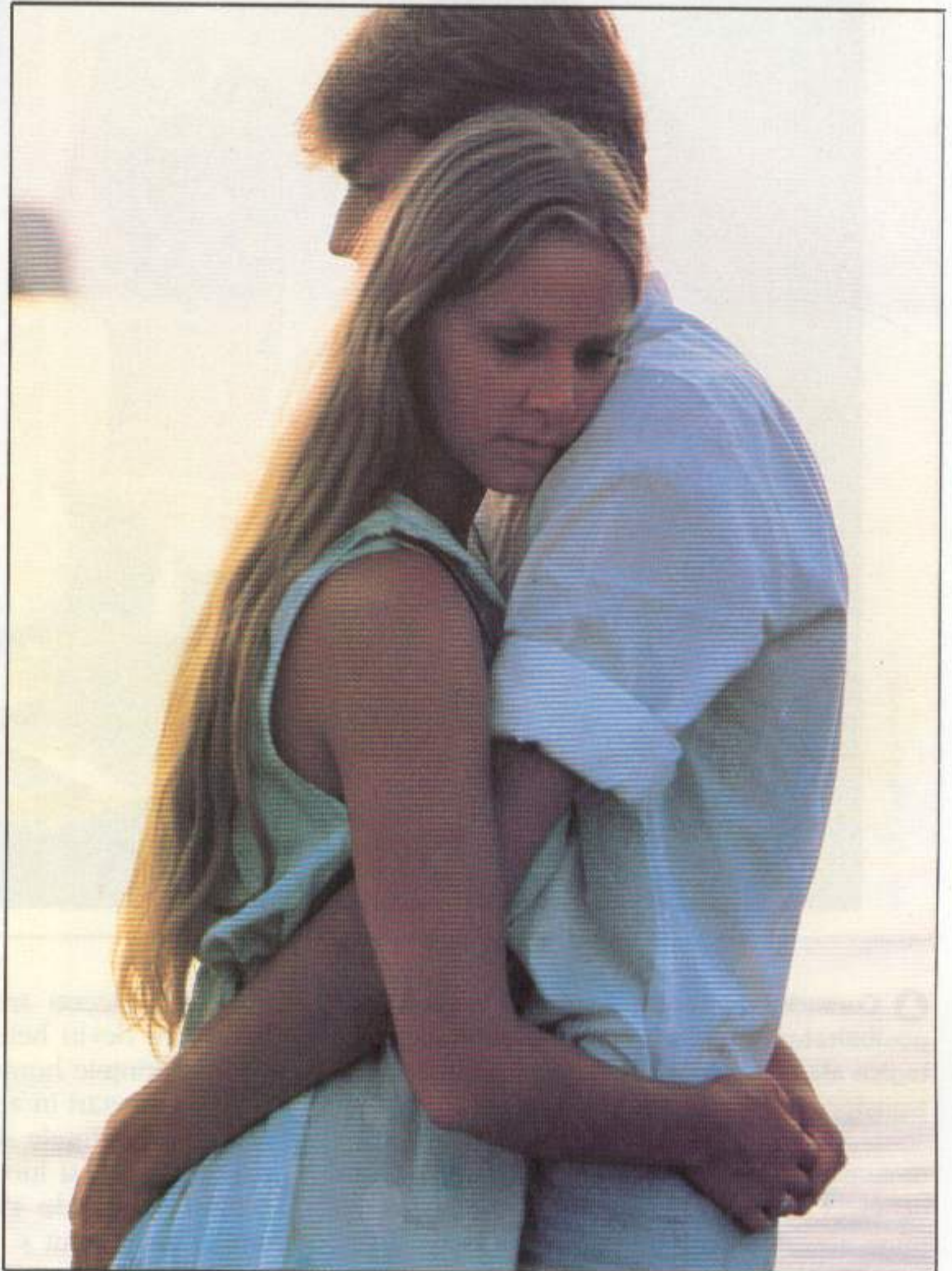
O influență majoră asupra deschiderii în exprimarea sexuală au avut-o cercetările în acest domeniu al comportamentului uman efectuate de cercetători americani ca: Alfred Kinsey, William Masters, Virginia Johnson și Shere Hite. Primele studii de proporții au fost conduse de Alfred Kinsey. Lucrările sale cuprind *Comportamentul sexual la bărbat* (1948) și *Comportamentul sexual la femeie* (1953). În 1966 William Masters și Virginia Johnson și-au publicat lucrarea *Reacția sexuală la om*. După aceasta au urmat *Insuficiența sexuală umană* (1970), despre probleme sexuale, și *Homosexualitatea în perspectivă* (1979). Shere Hite a publicat *Raportul Hite* în 1976.

Aceste relatări despre sex și sexualitate au fost criticate, dar au contribuit la integrarea studiilor despre sex într-un cadru științific și obiectiv. Ele oferă de asemenea o bază științifică la care noii cercetători pot adăuga alte descoperiri. Aceste studii au contribuit la

▶ Indiferent de vârstă, toți oamenii obțin plăcere din confortul contactului cu alții.

▼ Concepțiile oamenilor despre sexualitate cuprind nenumărați factori: de exemplu, plăcerile – sociale și senzuale – ale dansului; reprezentarea sexului și romantismului abordată de mijloacele mass-media; și chiar faptul că nu suntem inhibați de nuditate în copilărie.

Kotchy/Zefa

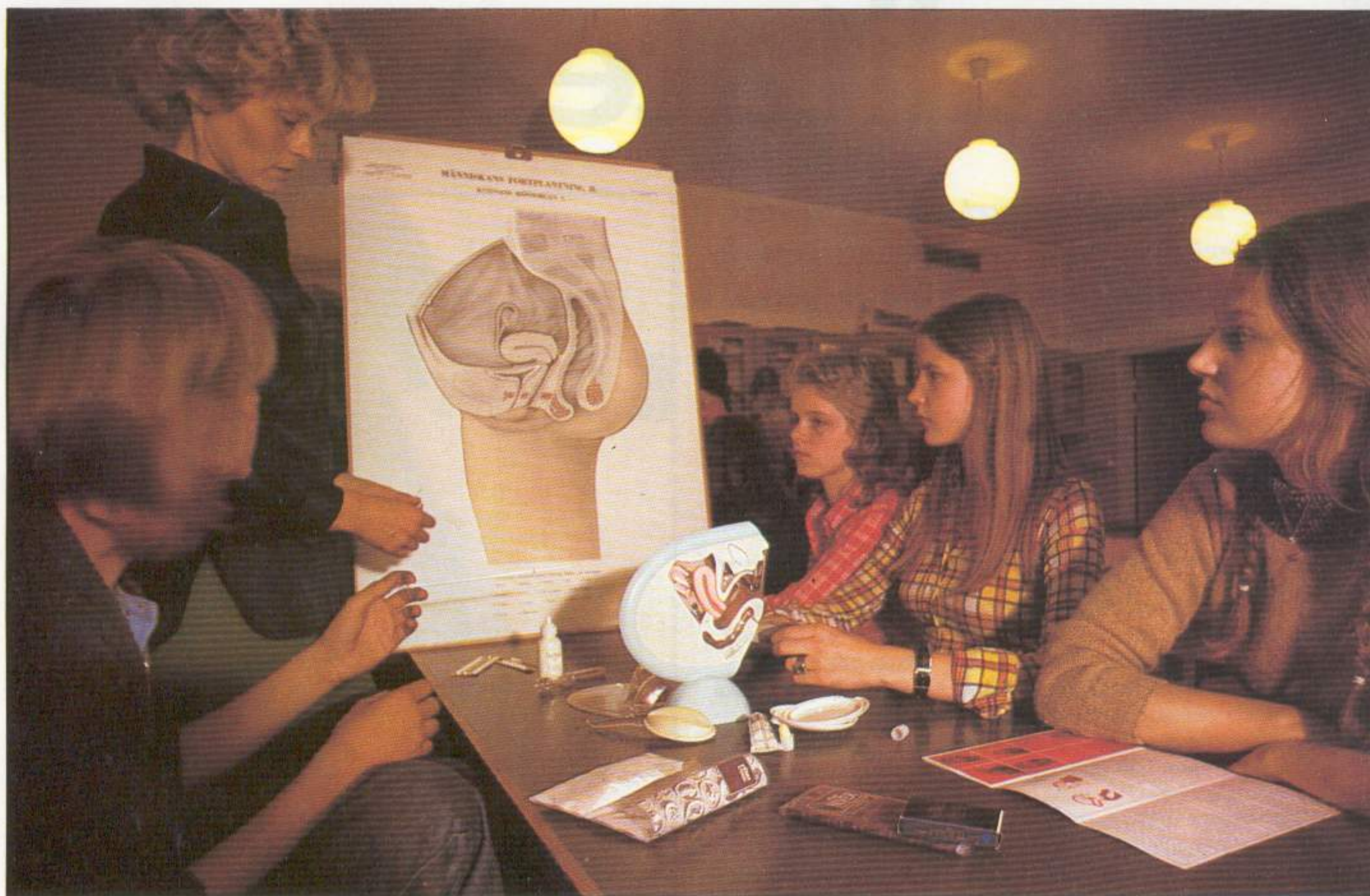
Tony Stone Worldwide

descifrarea “miturilor” privind problemele sexuale. De exemplu, acestea au demonstrat că femeile au dorințe și nevoi sexuale mult mai accentuate decât se credea – inclusiv față de alte femei.

Majoritatea adulților stabilesc relații sexuale cu reprezentanții sexului opus. Aceasta se

numește heterosexualitate. Atracția față de o persoană de același sex (bărbatul de bărbat și femeia de femeie) este homosexualitate.

Termenul “homosexual” desemnează un bărbat homosexual, iar lesbiană este numită o femeie atrasă de alta. Unii preferă să folosească acești termeni deoarece cuprind atitu-

Paolo Koch/Vision International

▲ Cursurile de educație sexuală în școli dau posibilitatea tinerilor să afle fenomenele biologice ale reproducerii – o etapă esențială a transformării lor în adulți responsabili.

dini, preferințe și aspecte variate ale stilului de viață, în timp ce termenul "homosexual" pune accentul doar pe latura sexuală.

Altă idee preconcepută din trecut era că homosexualii erau persoane perverse care duceau o viață solitară și se implicau în relații sexuale ocazionale. Cercetările au demonstrat însă că nu este așa. Masters și Johnson au descoperit că cuplurile de homosexuali sunt adesea la fel de iubitoare, stabile, durabile și satisfăcute sexual – și la fel de variate – ca și cuplurile heterosexuale. Din fericire, în ultimii 20-30 de ani s-au înregistrat schimbări majore în atitudinea generală privind preferințele sexuale. Cei mai mulți oameni nu îi mai condamnă pe homosexuali și nu privesc această preferință sexuală ca pe o boală sau un păcat.

Modificări ale sexualității

Conform cercetărilor recente, se pare că mulți oameni nu sunt strict homosexuali sau heterosexuali, cu toate gândurile și sentimentele aferente privind partenerii de un singur sex pe timpul vieții lor. Se pare că în general oamenii au sentimente și experiențe de ambele feluri, heterosexuale și homosexuale. La majoritatea, o preferință o depășește în general pe cealaltă, dar la puține persoane preferințele se află în echilibru; aceste persoane sunt bisexuale.

Preferințele sexuale se pot schimba cu timpul. Este foarte normal ca adolescenții să treacă printr-o fază în care sunt atrași de persoane de același sex, de obicei tineri adulți.

Mulți adolescenți traversează această etapă după care devin heterosexuali, în timp ce la alții preferințele homosexuale persistă.

Alte cercetări în acest domeniu au demonstrat că preferințele sexuale se pot schimba și mai târziu. Acest lucru se întâmplă în special în jurul vârstei de 45-55 ani, când copiii din familie au crescut și s-au mutat la casele lor, părinții având timp să-și reevalueze stilul de viață și dorințele.

Atracția sexuală

Altă problemă a sexualității se referă la motivele pentru care un bărbat sau o femeie se simte atras(ă) sexual de alcineva. Acest lucru implică nu doar ceea ce o persoană vede la un potențial partener, ci și cum se simte ea însăși, din punct de vedere sexual. Imaginea de sine cuprinde alegeri ale sexualității, cum ar fi: dacă suntem activi sexual sau nu, dacă ne dorim un singur partener sau mai mulți sau dacă preferăm relații de scurtă durată care nu implică responsabilități sau stabilitatea unei relații monogame (cu un singur partener) de lungă durată.

Se pare că există trei aspecte principale implicate în atracția sexuală. Unul este cel fizic; acesta nu implică numai faptul că o persoană este atractivă sau arată bine, ci și dacă aceasta pare să fie "interesată sau disponibilă".

Al doilea aspect este psihologic și se referă la gânduri și comportament. O persoană evaluează un posibil partener în funcție de o serie de factori, inclusiv trecutul și educația acestuia, atitudinile și interesele reciproce, asemănarea cu propria mamă și cu propriul tată și chiar aprobarea din partea propriei familii și a prietenilor.

Al treilea aspect privește influențele sociale. Reclamele ne bombardează cu imagini despre cum ar trebui să arate, să se poarte și să trăiască partenerul sexual ideal. Scopul lor este să vândă produse sau să facă bani, însă imaginile ne influențează în alegerea partenerului.

Preferințele sexuale

În a doua jumătate a secolului XX, societățile occidentale au devenit în general mai deschise și mai tolerante față de comportamentul sexual și față de multe aspecte privind sexualitatea. Această toleranță provine din faptul că informațiile asupra diferitor chestiuni sexuale au devenit accesibile, ceea ce a dus la o nouă serie de preferințe, permițându-le astfel oamenilor să-și exteriorizeze sentimentele și dorințele cele mai ascunse ale sexualității lor și să se simtă mai satisfăcuți și mai impliniți.

Un alt efect al acestor schimbări este faptul că oamenii au mai multe posibilități de a se compara cu alții. Cu toate acestea, în multe cazuri, astfel de comparații sunt ne semnificative, principalul avantaj fiind că partenerii sexuali pot să fie deschiși și sinceri, obținând fericire și plăcere unul de la celălalt. Aceasta înseamnă că toate îndoelile și problemele sunt împărtășite și dezbătute împreună.

Unii oameni însă se simt tensionați din cauza acestei libertăți sexuale. Alegerea poate genera indecizie, grijă și neliniște, în special în rândurile adolescenților care simt că trebuie să se integreze în comportamentul grupului lor. Departe de a le ușura acestora exprimarea sexuală, această deschidere poate duce la depresii, pierderea încrederii și o imagine de sine alterată. Aceste cazuri necesită consultarea unui consilier profesionist, a unui sexolog terapeu sau a consiliere matrimonială.